

விளக்கம், பூகம், மற்றும் ஒளியூடும்

[17:1, 6-14, 16]

வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தின் அடையாளங்களை நாம் புரிந்துகொள்ளப் போராடிய வேளையில், ஏவுதல் பெற்ற விளக்கத்தினால் நமது பணிப்பொறுப்பு அவ்வப்போது எளிதாக்கப்பட்டது. ஏழ சூத்து விளக்குகள் என்பவை ஆசியாவில் இருந்த ஏழ சபைகளைக் குறித்தன (1:20) மற்றும் வலுசர்ப்பம் என்பது சாத்தானாயிருந்தான் (12:9) என்று அறிந்தது உதவியாயிருந்தது. வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகமானது இன்னும் அதிகமாக விளக்கப்படுத்தியிருக்க வேண்டும் என்று ஒருவேளை நீங்கள் நினைக்கலாம். அப்படியென்றால், உங்கள் விருப்பம் 17ம் அதிகாரத்தில் நிறைவேற்றப்படுகிறது, ஏனெனில் இந்த அதிகாரத்தில், இப்புத்தகத்தின் வேறு எந்தப் பகுதியைப் பார்க்கிறும் அதிகமாக விளக்கக் கூற்றுக்களை நாம் கொண்டுள்ளோம். துரதிர்ஷ்டவசமாக, சில விளக்கங்கள் அடையாளங்களைப் புரிந்து கொள்வதைக் காட்டிலும் அதிக கடினமானவைகளாக உள்ளன.

வில்லியம் பார்க்கேள என்பவர், “17ம் அதிகாரம், வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தின் மிகக் கடினமான அதிகாரங்களில் ஒன்றாக உள்ளது” என்று கூறினார்.¹ ஹோமர் ஹெய்லி என்பவர் 17:8-11வசனப் பகுதியை, “இந்தப் புத்தகம் முழுவதிலும் விளக்கியுறைப்பதற்கு ஒருவேளை மிகவும் கடினமான பகுதி” என்று அழைத்தார்.² ஹென்றி ஸ்வீட் என்பவர், இவ்வசனப் பகுதியானது “ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட தீர்வுகளைக் கண்டறியக் கூடிய ஒரு புதிராக உள்ளது” என்று கூறினார்.³ எட்வர்டு மெக்டோவல் என்பவர், “ஏழ இராஜாக்கள்” மற்றும் “இருந்ததும், இராததுமாகிய மிருகம்” ஆகியவை பற்றிய “புதிரின் அர்த்தத்தை நம்மால் யூகம் செய்ய மாத்திரம் முடியும்” என்று எழுதினார்.⁴

நம்மில் பெரும்பான்மையானவர்கள், இறைவெளிப்பாட்டு இலக்கியத்தில் பழக்கமற்றவர்களாய் (மற்றும் அதைக்குறித்து சங்கடப் படுபவர்களாய்க்கூட) இருக்கின்றோம் என்ற உண்மையில் சிரமம் இருக்கலாம்.⁵ தூதனின் வார்த்தைகள் ஒருவேளை, முதல் நூற்றாண்டுக் கிறிஸ்தவர்களுக்கு அதிகம் அர்த்தமாகி இருக்கலாம். இந்த அதிகாரத்தின் உண்மை நிலையைவிட நாம் இதை அதிக சிக்கலாக்கும் இன்னொரு சாத்தியக்கூறும் உள்ளது. ஒருவேளை இவ்வசனப்பகுதியானது, ரோமப்

பேரரசர்களைப் பற்றி நாம் எவ்வளவு அறிந்திருக்கின்றோம் என்பது பற்றிய ஒரு வினாடி வினா (quiz) நிகழ்ச்சியாய் இருப்பதை நோக்கம் கொண்டிராது உள்ளது எனலாம். 10முதல் 12வரையுள்ள வசனங்களில் உள்ள ஒவ்வொரு தனித்தனி அரசரையும் அடையாளம் காணுதல் என்பது அவசியமற்றதாக இருக்கலாம்.

இந்தப்பாடத்தில் நாம், தூதத்துவ விளக்கத்தின் மாறுபட்ட விவரிப்புகளை எடுத்துரைப்போம். நாம் அவ்வாறு செய்கையில், 17முதல் 19வரையுள்ள அதிகாரங்களின் பின்வரும் ஆய்வுக்கருத்தைச் சிந்தையில் கொண்டிருக்க வேண்டியது அவசியமாகும்: "... அந்த ஏழுதாதரில் ஒருவன் வந்து என்னோடே பேசி: நீ வா, திரளான தன்னீர்கள் மேல் உட்கார்ந்திருக்கிற மகா வேசி ... வருகிற ஆக்கினைத் தீர்ப்பை உன்கு காண்பிப்பேன்" (17:1). 17ம் அதிகாரமானது, வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகம் எழுதப்பட்டபோது அரியணையில் இருந்த ராயன் யார் என்று அடையாளப்படுத்துவதையோ அல்லது "நீரோ ரெடிவிவஸ்" புராணம் (அதாவது, நீரோ மீண்டும் வருவார் என்ற கருத்து) பற்றிய ஒரு கிறிஸ்தவ திரிபை, அளிப்பதையோ நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கவில்லை. அழிவுக்கு ரோமாபுரியே தலைமைதாங்கிற்று என்பதை யோவானின் வாசகர்களுக்கு உறுதிப்படுத்துதல் என்பதே நோக்கமாக உள்ளது மற்றும், கர்த்தருக்கு விரோதமான எல்லா எதிர்ப்புகளும் கடைசியில் கீழே விழுத்தள்ளப்படும் என்பது நமக்குச் செய்தியாக உள்ளது.

17ம் அதிகாரத்தின் மத்தியில் நாம் சிரமத்துடன் நடக்கையில், 1 & 2ம் வசனத்தின் ஆய்வுக்கருத்தைப் பற்றிக்கொள்ளுங்கள். அது நீங்கள் யூக்தின் வெள்ளத்தினால் அடித்துச் செல்லப்படுதலில் இருந்து உங்களைக் காத்துக் கொள்ளும்.

தூதத்துவ விளக்கம் (17:6-11)

நமது முந்திய பாடத்தில் யோவான், சிவப்பு நிறமான மிருகத்தின்மீது அமர்ந்திருந்த ஒரு சிங்காரியான பெண்ணைக் கண்டார். அந்த நாட்களில் அப்பெண் ரோமாபுரி⁷ நகரமாய் இருந்தாள், அதே வேளையில் அந்த மிருகம் என்பது ரோமப்பேரரசாக இருந்தது என்று நாம் முடிவு செய்தோம்.

யோவான் அந்தப் பெண்ணைக் கண்டபோது, அவர் "மிகவும் ஆச்சரியப்பட்டார்" (வசனம் 6ஆ).⁷ NIV வேதாகமத்தில் "I was greatly astonished" [“நான் மிகவும் திகைப்படைந்தேன்”] என்றார்களுது. ஒருவேளை அந்த அப்போஸ்தலர், தூதனுடைய வாக்குத்தகுத்தின் அடிப்படையில், அக்கினி பற்றியெரியும் ஒரு நகரத்தைக் காணும்படி எதிர்பார்த்திருந்து, அதற்குப்பதில் ஒரு பெண்ணானவள் தனது அதிகாரங்களின் உச்சத்தில் இருந்ததைக் கண்டதால் திகைப்படைந்திருக்கலாம். அவள் தனது அதிகாரத்தையும் தைரியத்தையும் வெளியாக்கியதால், அவள் வெற்றிகொள்ளப்பட இயலாதவளாகத் தோன்றியதால், அவர் திகைப்பில் முழுகியிருக்கலாம்.⁸

யோவானின் புதில்செயலுக்குக் காரணம் எதுவாக இருந்தாலும், அது

அந்தப் பெண்ணைப் பற்றியும் அவளது வாகனம் பற்றியுமான கலந்துரையாடலுக்கு ஒரு வாய்ப்பை அளித்தது: “அப்பொழுது தூதனானவன் என்னை நோக்கி: ஏன் ஆச்சரியப்படுகிறுய்? இந்த ஸ்திரியினுடைய இரகசியத்தையும்,⁹ ஏழு தலைகளையும் பத்துக் கொம்புகளையுமடையதாய் இவளைச் சுமக்கிற மிருகத்தினுடைய இரகசியத்தையும் உனக்குச் சொல்லுகிறேன்” (வசனம் 7). யோவானின் திடைப்பு அந்தப் பெண்ணை நோக்கித் திருப்பப்பட்டது, ஆனால் தூதனானவர், அந்த வேசியைப் பற்றியும் அந்த மிருகத்தைப் பற்றியும் விளக்கம் அளிப்பதாக முன்மொழிந்தார். அந்தப் பெண்ணின் வாகனத்தை விடுத்து, அவள் தனிப்பட்டப் புரிந்துகொள்ளப்பட இயலாதவளாய் இருந்தாள் - இது நான்கு குதிரை வீரர்களும் தங்கள் குதிரைகளை விடுத்து தனிப்பட்டப் புரிந்து கொள்ளப்பட இயலாதவர்களாய் இருந்தது போன்றதேயாகும்.

தூதன் பின்வருமாறு கூறுத்தொடந்கினார்,

நீ கண்ட மிருகம் முன்னே இருந்தது, இப்பொழுது இல்லை;¹⁰ அது பாதாளத்திலிருந்து¹¹ ஏறவிந்து, நாசமடையப்போகிறது. உலகத்தோற்றமுதல்¹² ஜீவபுல்தகத்தில்¹³ பேரெழுதப்பட்டிராத பூமியின் குடிகள்,¹⁴ இருந்ததும், இராமற் போன்றும், இனி இருப்புதுமாயிருக்கிற மிருகத்தைப் பார்த்து ஆச்சரியப்படுவார்கள் (வசனம் 8).

இந்த மிருகமானது “இருந்தது, இப்பொழுது இல்லை,” ஆனால் அது இனி வரவிருந்தது என்று பலமுறை கூறப்படுகிறது. இது பல அர்த்தங்களைக் கொண்டிருக்க முடியும். நாம் 13ம் அதிகாரத்தைப் படித்தபோது, கடவில் இருந்து வந்த மிருகமானது, கிறிஸ்தவர்களுக்கு எதிரான அரசாங்கத்தை நபர்த்துவப்படுத்திற்று என்று கூட்டுக்காணப்பிட்டோம். மேலும் நாம், நான்கு மிருகங்களின் ஒன்றினைந்த மிருக அம்சங்கள், தானியேல் 7ம்¹⁵ அதிகாரத்தின் பாபிலோன், மேதிய-பெர்சியா, கிரேக்க மற்றும் ரோமப்பேரரசு ஆகியவற்றைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தின என்றும் கண்டோம். நான்கில் மூன்று பேரரசுகளும் கடந்த காலத்தில் இருந்தன என்பதால், ஒரு கருத்தமைவில், இந்த மிருகம் “இப்பொழுது இல்லை” என்னப்பட்டது. இருப்பினும், இன்னொரு கருத்தமைவில், கிறிஸ்தவத்திற்கு எதிரான “புதிய மேம்பட்ட” அரசு அமைப்பு ஒன்று எப்போதுமே சிறகுகளில்¹⁶ இன்னும் வரக் காத்திருப்பதால் இது தொடர்ந்து இருக்கிறது (மற்றும் தொடர்ந்து எப்போதும் இருக்கும்¹⁷) என்னப்பட்டது. யோவானின் நாட்களில், மிருகம் என்பது ரோமப்பேரரசாயிருந்தது, ஆனால் ரோமப் பேரரசின் அழிவு மிருகத்தின் மறைவை அடையாளப் படுத்தவில்லை. பிசாசானவன் இன்றைய நாள்வரையிலும்கூடத் தனது அரசியல் கூட்டாளிகளைத் தொடர்ந்து பெற்றிருக்கின்றான்.

8ம் வசனத்தின் சாத்தியக்கூறான இன்னொரு அர்த்தம், “பூமியின் குடிகள் ... ஆச்சரியப்படுவார்கள்” என்ற வார்த்தைகளினால் கருத்தாகத் தெரிவிக்கப்படுகிறது. 13ம் அதிகாரத்தில் கடவில் இருந்து வந்த மிருகத்தைப் பற்றி யோவான் விவரித்தபோது, “அதின் தலைகளிலொன்று

சாவுக்கேதுவாகக் காயப்பட்டிருக்கக் கண்டேன்; ஆனாலும் சாவுக்கேதுவான அந்தக் காயம் சொல்தமாக்கப்பட்டது. பூமியிலுள்ள யாவரும் ஆச்சரியத்தோடே அந்த மிருகத்தைப் பின்பற்றி” என்று அவர் கூறினார் (வசனம் 3). “ஆச்சரியத்தோடே” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள வார்த்தையானது, மூல வசனத்தில், 17:8ல் “ஆச்சரியப்படுவார்கள்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள அதே வார்த்தையாக உள்ளது. மிருகத்தின் காயம் குணமாக்கப்பட்டது பற்றி நாம் படித்தபோது, அது “நீரோ ரெடிவிவஸ்” புராணத்தை - அதாவது பின்னொரு நாளில், ரோமாபுரி நகரின்மீது பழித்துக்கொள்வதற்காக நீரோ ஒரு படையுடன் திரும்ப வருவான் என்ற கருத்தை - எடுத்துரைக்கிறது என்று சிலர் நம்பி இணங்கியதாகக் குறிப்பிட்டோம்.¹⁸ இந்தக் கண்ணோட்டத்தின்படி, நீரோ கிறிஸ்தவத்தின் எதிர்ப்புக்கு நபர்த்துவமாகக் காணப்பட்டான்: அவன் “இருந்தான்” (அவன் வாழ்ந்தான்) மற்றும் “இல்லாதிருந்திருக்கின்றான்” (அவன் மரித்தான்), ஆனால் (நீரோவினால் தொடரங்கப்பட்டதான் உபத்திரவத்தை அதிகப்படுத்திய டொமீனியன் என்ற நபரில்) “இனி வருகிறவனாக இருக்கின்றான்.”

13:3ஐ நாம் கலந்துரையாடியபோது, “நீரோ ரெடிவிவஸ்” புராணத்தை விளக்கியுரைத்த பின்பு, அவ்வசனப்பகுதியானது ரோமப்பேரரசின் வல்லமைகள் திகைக்க வைக்கும் வகையில் திரும்பி வந்ததை மாத்திரம் குறிப்பிடலாம் என்று நான் முன்மொழிந்திருந்தேன். நீரோவின் மரணத்தில், பேரரசானது (ஒரே ஆண்டில் மூன்று “பேரரசர்கள்” இருந்ததுடன்) ஒழுங்கற்ற தன்மைக்குத் தூக்கியெறியப்பட்டிருந்தது; ஆனால் வெஸ்பாசியன் என்பவன் அரியணை ஏறியபின்பு, அரசாட்சியானது மீண்டும் சீர்ப்பற்றுது மற்றும் அது முந்தியிருந்ததைக் காட்டிலும் மாபெரும் மகிழமைக்குக்கூடக் கடந்து சென்றது. ஒரு வேளை, “இருந்ததும், இராமற்போனதும், இனி இருப்பதுமாகிய” என்ற சொற்றொடர் முழுமையாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டியதாக இருக்கலாம், (ரோமப்பேரரசின் மாதிரியான) மிருகத்தை அழித்தல் என்பது கடினமாய் இருந்தது என்பதை மாத்திரம் பரிசுத்த ஆவியானவர் மறைமுகமாய் உணர்த்த நோக்கங் கொண்டிருக்கலாம். அழிக்கப்பட முடியாததாகத் தோன்றிய இந்தக் தன்மையானது, வெற்றியை வணங்குபவர்களுக்கு எப்போதுமே திகைப்படியுடுவதாக உள்ளது.

மிருகமானது, “இருந்ததும், இராமற்போனதும், இனி இருப்பதுமா யிருக்கிற” என்று விவரிக்கப்பட்டது ஏன் என்பது பற்றி இன்னும் ஒரு சாத்தியக்கூறு நிலவுகிறது: வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் கர்த்தர் “இருக்கிறவரும், இருந்தவரும், இனி வருகிறவரும்” என்று தொடர்ந்து குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார் (1:4; 1:8; 4:8ஐயும் காணவும்). ஜேம்ஸ் எஃப்பர்டு என்பவர், வசனம் 8ன் வார்த்தைகள் “தேவனைப் பற்றி யோவானுக்கு மிகவும் பிரியமான விவரிப்பின் எதிர்க்கொள்கையாக” இருப்பதை முதன்மை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன என்று கருத்துத்தெரிவித்தார்.¹⁹ விஷயம் இப்படியிருந்தால், மிருகத்தை மற்றும் கர்த்தரை விவரிப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட சொற்றொடராக்கங்களின் குறிப்பிடத்தக்க

வேறுபாட்டை உற்றுக் கவனியுங்கள்: 8ஆ வசனமானது, மிருகம் அழிவை நோக்கிச் செல்லும் என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது²⁰ - ஆனால் கர்த்தர் கடைசியில் ஜெயத்துடன் வருவார்.

8ம் வசனத்தில் காணப்படும் விவரிப்பில், தூதன் வேறு என்ன செய்வதற்கு நோக்கங்கொண்டிருந்தாலும், அவர் 17ம் அதிகாரத்தின் மிருகத்தை, 13ம் அதிகாரத்தில் உள்ள கடலில் இருந்துவந்த மிருகத்துடன் செயல்விவாகப் பிணைத்தார் (வசனங்கள் 3, 12, 14 ஆகியவற்றைக் காணவும்). அதை நிறைவேற்றியுள்ள நிலையில், அவர் தமது விவரமான விளக்கத்தைத் தொடாங்கக் கூடியாயிருந்தார். இதை அவர், “ஞானமுள்ள மனம் இதிலே விளங்கும்” என்ற வார்த்தைகளைக் கொண்டு முன்னுரைப் படுத்தினார் (வசனம் 9ஆ).²¹ NIV வேதாகமத்தில் “This calls for a mind with wisdom” என்றுள்ளது. 13:18லும் இதேபோன்ற சொல்விளக்கத்தை நாம் கொண்டிருந்தோம். இது, முக்கியமான குறிப்புகள், அதாவது, ஞானவானால் மாத்திரம் பகுத்துணர்ந்து அறியக்கூடிய குறிப்புகள் தொடர இருக்கின்றன என்று அறிவுதற்கு நம்மை அனுமதிக்கிறது. (அந்தக் கூற்று என்னை, தீர்மானமான வகையில் ஞானமற்றவனாக உணரச்செய்கிறது!)

தூதனின் விளக்கத்தினுடைய முதல் பகுதியைப் புரிந்து கொள்வதற்கு அதிக ஞானம் தேவைப்படுவதில்லை என்பதால் நாம் நன்றி நிறைந்தவர் களாய் இருக்கலாம்: “அந்த ஏழு தலைகளும் [அதாவது, மிருகத்தின் ஏழு தலைகளும்] அந்த ஸ்தீரி உட்கார்ந்திருக்கிற ஏழு மலைகளாம்” (வசனம் 9ஆ). முன்னதாக நாம், மிருகத்தின் ஏழு தலைகளும் அதன் மிகுதியான தந்திரத்தையும் சூழ்சியையும் பொதுவான வகையில் குறிப்பிட்டன என்று கண்டோம். 9ஆ வசனத்தில், தூதன் இந்தக் குறிப்பிட்ட தலைகளுக்கு ஒரு விசேஷித்த அர்த்தத்தைக் கொடுத்தார்: “அந்த ஏழு தலைகளும் ஏழு மலைகளாம்.” யோவானின் நாட்களில், அந்தப் பெண், “ஏழு குன்றுகளின்மீது கட்டப்பட்ட நகரம்” என்ற உலகப்புகழ் பெற்றிருந்த ரோமாபுரியைக் குறித்து நின்றாள் என்று முந்தியபாடத்தில் நாம் முடிவு செய்திருந்தோம்.

தூதன் அவ்விடத்தில் வெளியேறியிருந்தால், மகா பாபிலோன் என்பது ரோமாபுரி நகரமாகும் மற்றும் அது நிச்சயமான அழிவை நோக்கி முன்சென்றது என்று புரிந்து கொள்வதில் நாம் சிறிதளவே சிரமம் கொண்டிருந்திருப்போம். “ஆனால், இப்போது சூழ்சி கடினமாகிறது”²² என்று இராபர்ட் மவன்ஸ் என்பவர் கூறியபடியே நடந்துள்ளது. தூதன் இந்த இடத்தில் கூற்றை நிறுத்திக் கொள்வதற்குப் பதிலாக ஏழு தலைகளைப் பற்றிக் கூடுதலான விளக்கம் ஒன்றைக் கொடுத்தார்:

அவைகள் ஏழு ராஜாக்களாம்; இவர்களில் ஐந்துபேர் விழுந்தார்கள்,
ஒருவன் இருக்கிறான், மற்றவன் இன்னும் வரவில்லை; வரும்போது
அவன் கொஞ்சக்காலம் தரித்திருக்க வேண்டும். இருந்ததும்
இராததுமாகிய மிருகமே எட்டாவதானவனும், அவ்வேழிலிருந்து
தோன்றுகிறவனும், நாசமடையப் போகிறவனுமாயிருக்கிறான்
(வசனங்கள் 10, 11).

தலைகளுக்கு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட அர்த்தம் தரப்பட்டுள்ளது என்ற

உண்மையானது நம்மைக் கலக்கப்படுத்துவதில்லை. அடையாளத்துவ மொழிநடையானது, முதலில் ஒரு விஷயமாகவும் பின்பு மாறுபட்ட கோணத்தில் இருந்து கண்ணோக்குகையில் வேறொரு விஷயமாகவும் தோன்றுகிற, ஒளி மாயத்தோற்றும் போன்றதாக இருக்க முடியும். ஹென்றி அல்லிபோர்டு என்பவர், ஸ்தீரீக்கான (ரோமாபுரி நகரத்திற்கான) குறிப்பில், தலைகள் என்பவை அவள் அமர்ந்திருந்த மலைகளாய் இருந்தன; ஆனால் மிருகத்திற்கான (ரோமாப்பேரரசிற்கான) குறிப்பில், அவைகள் இராஜாக்களாய் இருந்தன என்று கூறினார்.²³

10ம் வசனத்தை “வெளிப்படுத்திலேயே மிகவும் வாக்கு வாதத்திற்குரிய வசனமாக்குவது”,²⁴ எது? தொடக்கத்தில் நம்மில் பெரும்பான்மையானவர்கள், 11ம் வசனத்தில் மிருகமானது “தானே எட்டாவதாக வருவதாகவும் மற்றும் ஏழில் ஒன்றாக இருப்பதாகவும்” தரப்படும் விளக்கத்தினால் திகைப்படைகின்றோம். மிருகமானது ஏழு தலைகளையுடையதாகவும், அதே வேளையில் தானே ஒரு தலையாகவும் இருப்பது எவ்வாறு முடியும்? (இதை உங்கள் சிந்தையில் கண்ணோக்கிப் பார்க்க முயற்சி செய்யுங்கள்.) “அவ்வேழிலிருந்து தோன்றுகிற” என்ற வார்த்தைகளைப் பற்றி J. W. இராபர்ட்ஸ் (இவர் நான் அறிந்துள்ளபடி, மிகச்சிறந்த கிரேக்கக் கல்வியாளர்களில் ஒருவராய் இருக்கின்றார்) என்பவர், இந்தச் சொற்றொடர் “கிரேக்க மொழியில் மிகவும் கடினமானதாக உள்ளது, மற்றும் இது அநேகமாக, ‘இவன் ஏழில் ஒருவனுக்குச் சமமானவனாக இருக்கின்றான்’ என்று அர்த்தப்படலாம்” என்பதாகக் கூறினார்.²⁵ மிகாயில் வில்காக் என்பவர், இதில் வரும் வினையிடைச் சொல்லானது “அதேபோன்ற இன்னொருவன்” என்று அர்த்தப்பட்டதாக நினைத்தார்.²⁶ இந்தக் கல்வியாளர்கள் சரியாக விளக்கி உரைத்து இருந்தாலும், இது சிரமங்களை நீக்கிப்போடுவதில்லை, “எட்டாவது” தலை என்பது யார் அல்லது எது என்ற கேள்வியானது இன்னமும், அதைத் தொடர்ந்து வருகிற வார்த்தைகளின் விளக்கத்தைச் சார்ந்து இருக்கிறது.

ஏழு (அல்லது எட்டு?) இராஜாக்களை அடையாளப்படுத்துதல் என்பதே இவ்வசனத்தின் பிரதான வாக்குவாதமாக உள்ளது.

மனிதத்துவ யூகங்கள் (17:10-13)

ஐந்து ராஜாக்கள் விழுந்தார்கள், ஒருவன் இருக்கின்றான், ஒருவன் இன்னும் வரவேண்டும், அத்துடன் இன்னும் ஒருவன் இருக்கின்றான் என்ற சொல்லாக்கமானது, யார் (அல்லது எது) விழுந்திருந்தது, யார் (அல்லது எது) நிலைத்திருந்தது, மற்றும் இன்ன பிற விஷயங்களை நாம் மிகச்சரியாக அடையாளம் காண வேண்டும் என்று பெரும்பாலான விளக்க வுரையாளர்களை நம்பச் செய்துள்ளன.

மிருகம் என்பது, உலகளாவிய பல பேரரசுகளின் ஒட்டுச்சேர்க்கையாக இருந்தபடியால், அது உலகளாவிய பேரரசுகளின் பட்டியலாய் இருக்கும்படி அழைக்கப்பட்டது என்று சிலர் நம்புகின்றனர். பட்டியல்கள் மாறுபடுகின்றன, ஆனால் பின்வரும் பட்டியலானது இந்த அணுகுமுறைக்கு

நியாயமான முன்மாதிரியாக உள்ளது:

ஐந்து பேர் விழுந்தார்கள்:

1. எகிப்து²⁷
2. அசிரியா
3. பாபிலோன்
4. மேதிய-பெர்சியா
5. கிரேக்கம்

இருவன் இருக்கின்றான்:

6. ரோமாபுரி

இருவன் இன்னும் வரவேண்டும்:

7. கான்ஸ்டன்டைன் என்பவனால்²⁸ “கிறிஸ்தவமாக்கப்பட்ட”

ரோமப்பேரரசு (?)

எட்டாவதானவன்:

8. எதிர்காலத்தில் எழும்பவிருக்கும் கிறிஸ்தவத்திற்கு எதிரான எல்லா அரசுகளும் (?)

“இனி வரவிருக்கும்” அரசு மற்றும் “ஏழில் இருந்து தோன்றும்” எட்டாவது அரசு ஆகியவற்றைப் பற்றி ஒருவர் யூகித்தாக வேண்டும் என்பது இந்த அனுகுமுறையின் பலவீனமாக உள்ளது.²⁹

தலைகள் என்பவை ரோமப்பேரரசர்களைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்துகின்றன என்றாக்குதல், மிக அதிகம் பிரபலமான ஒரு அனுகுமுறையாக உள்ளது.³⁰ துரதிர்ஷ்டவசமாக, வெளிப்படுத்தின விசேஷம் எழுதப்பட்ட காலத்தில், ஏற்கனவே ஏழுக்கு மேற்பட்ட பேரரசர்கள் ஆண்டிருந்தனர். எந்தப் பேரரசரில் இருந்து தொடங்க வேண்டும்? எந்தப் பேரரசர் பட்டியலில் இடம்பெற வேண்டும் மற்றும் எந்தப் பேரரசர் விடப்பட வேண்டும்? இந்தப் புத்தக வரிசையின் முதல் பக்கத்தில் அறிமுகப் பாடம் ஒன்றில், ரோமப்பேரசின் தொடக்ககால ஆட்சியாளர்கள் உட்பட, அதன் வரலாற்றுச் சுருக்கத்தை நான் கொடுத்தேன். 17ம் அதிகாரத்திற்குப் பின்னணித்தகவல் அளித்தல் என்பது அதன் ஒரு நோக்கமாயிருந்தது. தொடர்ந்து படிக்கும் முன்பு நீங்கள் அந்தப் பகுதியை மறுகண்ணோட்டமிட விரும்பலாம்.

மீண்டுமாக, இந்த அனுகுமுறையானது பல மாறுபாடுகளைக் கொண்டுள்ளது, ஆனால் பின்வரும் பட்டியலானது ஏறக்குறைய முன்மாதிரியாக உள்ளது:

ஐந்துபேர் விழுந்தார்கள்:

1. அகுஸ்து (ஆக்டோவியஸ்) (கி.மு. 27 [அல்லது 31] - கி.பி. 14)
2. திபேரியு (கி.பி. 14-37)
3. காயு கலிகுலா (கி.பி. 37-41)
4. கிலவுதியு (கி.பி. 41-54)
5. நீரோ (கி.பி. 54-68)

இருவன் இருக்கின்றான்:

6. வெஸ்பாசியன் (கி.பி. 69-79)

ஓருவன் இன்னும் வரவேண்டும்:

7. தீத்து (கி.பி. 79-81)

எட்டாவதானவன்:

8. டொமீசியன் (கி.பி. 81-96)

கொடுக்கப்பட்டுள்ளபடி இந்தப் பட்டியலானது சில பலமான கருத்துக்களைக் கொண்டுள்ளது: நம் வேதவசனப்பகுதியின்படி, ஏழாவது வருபவன் “கொஞ்சக்காலம் தரிக்கவேண்டும்,” மற்றும் தீத்து என்பவன் ஒரு குறுகிய காலத்திற்கே ஆட்சிசெய்தான். மிருகமானது பேரரசைக் குறிப்பதாக மாத்திரம் இருக்க முடியாது, ஆனால் பேரரசனையும் (வேறு வார்த்தைகளில் சொல்லுவதென்றால், டொமீசியனையும்) குறிக்கும் என்று வேறொரு இடத்தில் நாம் வலியுறுத்தியுள்ளபடியால், மிருகம் என்பது “ஏழில் இருந்து தோன்றுகின்றவனும்” (வேறு வார்த்தைகளில் சொல்லுவதென்றால், முந்திய ஏழ பேர்களைப் போன்ற பேரரசன்) என்று இருக்கையிலேயே அது எட்டாவதாகவும் இருந்தது.

குறிப்பிட்ட இந்த பட்டியல் தனது பலவீணங்களையும் கொண்டுள்ளது: இது மேலெழுந்தவாரியாக, அகுஸ்து³¹ என்பவனின் பெயரைக் கொண்டு தொடங்குகிறது, மற்றும் இது, கி.பி. 68-69ல் ஓருவருக்குப்பின் ஒருவராக விரைவில் அரியணையில் அமர்ந்த கல்பா, ஒத்தோ, விட்டேவியல் என்பவர்களை விட்டுவிட்டது.³² வெஸ்பாசியனின் காலத்தில் வெளிப்படுத்தின விசேஷம் எழுதப்பட்டது என்பதற்கு நாம் வேறு எந்த ஆதாரத்தையும் கொண்டிராதிருப்பினும், இப்புத்தகம் டொமீசியனின் காலத்தில் எழுதப்பட்டது என்பதைச் சுட்டிக்காண்பிக்க நாம் அதிகமான ஆதாரத்தைக் கொண்டிருப்பினும், இந்த பட்டியலானது வெஸ்பாசியனின்³³ காலத்தில் வெளிப்படுத்தின விசேஷம் எழுதப்பட்ட நிகழ்ச்சியை வைக்கிறது என்பது மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க பிரச்சனையாக உள்ளது. யோவாணை பத்ம தீவுக்கு நாடுகடத்தவோ அல்லது அந்திப்பாவை வேதசாட்சியாகக் கொலைசெய்யவோ (1:9; 2:13) வகைசெய்யுமளவுக்கு உபத்திரவும் எதுவும் வெஸ்பாசியனின் ஆட்சியின்போது இருந்தது என்று நம்புவதற்குக் காரணம் எதையும் நாம் கொண்டிருப்பதில்லை.

மவுன்ஸ் என்பவர், “இருப்பினும், இந்த ஏழ அரசர்களை ரோமப் பேரரசர்களாகக் கணக்கிட ஒருவர் முயற்சி செய்கின்றார், அவர் சிரமங்களை எதிர்கொள்கின்றார், அது அனுகுமுறை முழுவதிலும் கணிசமான சந்தேகத்தை வார்க்கிறது”³⁴ என்று சுட்டிக்காண்பித்தார். நீங்கள் விரும்பினால், உங்களுக்கு நீங்களே, பேரரசர்களின் பட்டியலைத் தயாரிக்கும் விளையாட்டை விளையாட முடியும்.

एழु/எட்டு தலைகளை அடையாளப்படுத்துகலுக்கு மற்ற சில கருத்துக்கள் முன்மொழியப்பட்டுள்ளன,³⁵ ஆனால் இந்த வேளைக்கு, நாம் 12 மற்றும் 13ம் வசனங்களுக்குக் கடந்து செல்வோம். மிருகத்தின் தலைகளுக்கு விசேஷித்த விளக்கங்கள் கொடுத்திருந்த தூதன், அந்த உயிரினத்தின் பத்துக் கொம்புகளின் பக்கமாய்த் திரும்பினார். கொம்புகள்

என்பவை வழக்கமாக பலத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றன, எனவே பத்துக் கொம்புகள் என்பவை, மிருகமானது மாபெரும் பலம் கொண்டிருந்தது என்று சுட்டிக்காண்பிக்கிறது. இப்போது தூதன், மிருகத்தின் உடல் அமைவின் இந்த அம்சத்திற்குக் கூடுதல் முக்கியத்துவத்தைக் கொடுத்தார்:

நீ கண்ட பத்துக் கொம்புகளும் பத்து ராஜாக்களாம்; இவர்கள் இன்னும் ராஜ்யம் பெறவில்லை; இவர்கள் மிருகத்துடனேகூட ஒருமணி³⁶ நேரமளவும் ராஜாக்கள்போல அதிகாரம் பெற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள். இவர்கள் ஒரே யோசனையுள்ளவர்கள்; இவர்கள் தங்கள் வல்லமையையும் அதிகாரத்தையும் மிருகத்திற்குக் கொடுப்பார்கள் (வசனங்கள் 12, 13).³⁷

இந்தப் பத்து ராஜாக்களும் அனேகமாக, 2ம் வசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டவர்களும், மகா வேசியினால் மோசம்போக்கப்பட்ட வர்களுமான “பூமியின் ராஜாக்களாக” இருக்கலாம் - இவர்கள் கீழ்நிலை ஆளுகையாளர்களாக, தங்கள் சொந்தக்கில் அதிகாரம் எதுவும் கொண்டிராமல், ரோமாபுரியில் இருந்து அதிகாரம் பெற்றுக் கொண்டவர்களாக இருந்தனர்.³⁸ இவர்கள் ரோமாபுரிக்குப் பின்னால் [ஆக்ராக] நின்றனர், ஏனெனில் அது இவர்களுக்கு பொருளாதார ரீதியான மற்றும் அரசியல் ரீதியான அனுகூலம் அளித்தது.³⁹

அரசர்களைப் பற்றிய விளக்கத்தில் விளக்கவரையாளர்கள் மாறுபடுகின்றனர்,⁴⁰ ஆனால் பெரும்பான்மையானவர்கள், “பத்து” என்ற எண்ணை நேரடி அர்த்தமாக அல்ல, மாறாக அடையாளத்துவமாகவே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை ஒப்புக்கொள்கின்றனர்.⁴¹ எடுத்துக்காட்டாக, மவுன்ஸ் என்பவர் “பத்து என்ற எண் அடையாளத்துவமாக உள்ளது மற்றும் இது, முழுமைத்தன்மையைச் சுட்டிக்காண்பிக்கிறது. இது குறிப்பிட்ட பத்து அரசர்களையோ அல்லது புதுப்பிக்கப்பட்ட ரோமபேரரசு என்ற வகையில் பத்து ஐரோப்பிய அரசுகளையோ சுட்டிக்காண்பிப்பதில்லை” என்று எழுதினார்.⁴²

எனது வாசிப்பில் நான், பத்து என்ற எண்ணை நேரடி அர்த்தமாக எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று கல்வியாளருக்குப் பின் கல்வியாளராகக் பலர் வற்புறுத்தியுள்ளதைக் கண்டிருக்கின்றேன். “பின்பு ஏன் நாம், இதே வசனப்பகுதியில் உள்ள ‘ஏழு’ என்ற எண்ணை நேரடி அர்த்தமாக எடுத்துக்கொள்வதின் அவசியத்தை உணருகின்றோம்? வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் ஏற்குறைய ஓவ்வொரு விஷயமும் ஏதாவது ஒரு வழியில் ஏழு என்ற எண்ணுடன் பொருத்தப்பட்டுள்ளதே” என்று நினைக்காமலிருக்க என்னால் இயலவில்லை. யோவான் வாசகர்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள், முந்தின ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கான ஒவ்வொரு ராயனையும் பட்டியலிடும்படி எதிர்பார்க்கப்பட்டு இருப்பார்களா என்றும் நான் ஆச்சரியப்படுகின்றேன். (உங்கள் நாட்டில் கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகளாக ஆட்சிப்பிந்த தலைவர்கள் பற்றிய வினாடிவினாவில் (புஷ்) நீங்கள் எவ்வாறு பதில் அளிப்பீர்கள்?) அவர்கள் அந்த அரசர்களை அறிந்திருந்தாலும்,

பட்டியலில் யாரைச் சேர்ப்பது மற்றும் யாரை நீக்குவது என்பது பற்றி அவர்கள் எவ்வாறு அறிவார்கள்?

நாம் ஒருவேளை, குறிப்பிட்ட பேரரசர்களை (அல்லது பேரரசுகளை) அடையாளப்படுத்த முயற்சிக்க வேண்டும் என்று அவசியப்படா திருக்கலாம். ஒருவேளை செய்தியானது 8ம் வசனத்தின் செய்தியைப் போன்றதாக இருக்கலாம்: பல தலைகள் (ஒன்று முதல் ஐந்து முடிய உள்ள தலைகள்) இருந்திருந்தன ஆனால் இல்லாது இருந்தன. இருப்பினும் இது, மிகுமானது (கிறிஸ்தவத்திற்கு எதிரான அரசு) இனியும் இருப்பதில்லை என்று அர்த்தப்படவில்லை. அது இன்னமும் இருந்தது (ஆழாம் தலை) மற்றும் இது கடைசியாக நித்திய அழிவுக்குச் செல்லும் வரையிலும் (எழாம் மற்றும் எட்டாம் தலைகள்) தொடர்ந்து இருக்கும்.

எவ்வகையிலும், குறிப்பிட்ட சில பேரரசர்களை (அல்லது பேரரசுகளை) யோவான் தமது சிந்தையில் கொண்டிருந்தார் என்றால், அவர்கள் (அல்லது அவைகள்) யார் (அல்லது எவை?) என்பது குறித்து, உபதேசாதியாக நம்மால் பேச இயலாது. பேரரசுகள் எதிராக. பேரரசர்கள் பற்றிய விஷயம் குறித்து வியோன் மோரீஸ் என்பவர், “எந்தக் கண்ணோட்டமும் சாத்தியமாக உள்ளது, ஆனால் ஒருவேளை, இந்த எண்களை அடையாளத்துவமாக நாம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற கண்ணோட்டம் மேன்மையானதாக இருக்கலாம்”⁴³ என்று எழுதினார். மவுன்ஸ் என்பவர் இதற்கு ஒப்புமையான கருத்தைத் தெரிவித்தார்: “எழு என்ற எண், அடிப்படையில் அடையாளத்துவமாக உள்ளது மற்றும் இது வரலாறு முழுவதிலும் ரோமப்பேரரசின் அதிகாரம்/வல்லமை என்பதைக் குறித்து நிற்கிறது என்பது ஏழு அரசர்களுக்கான திருப்திகரமான விளக்கமாய் இருக்கலாம்.”⁴⁴

பரலோகத்துவ ஒளியுட்டல் (17:1, 8, 11, 14, 16)

17ம் அதிகாரத்துடனான நமது போராட்டத்தில், நாம் தவறான இடத்தில் நமது வலியுறுத்தத்தை வைத்துவிடச் சாத்தியமுள்ளது. வசனப்பகுதியின் சிரமங்கள் மீது கவனத்தை மையப்படுத்துவதற்குப் பதில், தெளிவாகவும் தவறற் ற வகையிலும் இருப்பது என்ன என்பதை நாம் வலியுறுத்த வேண்டும். 17ம் அதிகாரத்தில் போதிக்கப்படும் தெளிவான பாடங்களில் பின்வருபவையும் உள்ளன: (1) பொல்லாங்கானது பார்வைக்கு இனியதாகத் தோன்றலாம், ஆனால் அது அழிவைக் கொண்டுவருகிறது. (2) பொல்லாங்கானது எதிர்க்க இயலாத்தாகக் காணப்படலாம், ஆனால் அது எதிர்த்து நிற்கப்பட முடியும். (3) பொல்லாங்கானது அடிக்கடி, வெற்றிகொள்ள இயலாத்தாகக் காணப்படுகிறது, ஆனால் கடைசியில் அது வீழ்ந்துபோகும்.

அந்த மூன்றாவது பாடம் இவ்வசனப்பகுதியின் பிரதான செய்தியாக உள்ளது என்று நான் நம்புகின்றேன். ஆய்வுக்கருத்தின் வாக்கியத்திற்குத் திரும்புங்கள்: “அவளுக்கு (மகா வேசிக்கு) வருகிற ஆக்கினையை உனக்குக் காணப்போன்” (வசனம் 1). இந்த அதிகாரமானது வேசி மற்றும் மிகுகம்

ஆகிய இருவருக்குமான நியாயத்தீர்ப்பை வலியுறுத்துகிறது. வசனங்கள் 8ம் 11ம், மிருகமானது “அழிவுக்கு” செல்லும் என்று உறுதிப்படுத்துகின்றன. “நாசமடைதல்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள கிரேக்க வார்த்தையானது (KJV வேதாகமத்தில் இது “perdition” என்றுள்ளது) “முற்றான அழிவு, நலமுடன் இருப்பதை தொலைத்தல்”⁴⁵ என்று அர்த்தப்படுகிறது. இந்தச் சொற்றொடர், கடைசியான, நித்தியமான அழிவைக் குறிப்பதற்குப் புதிய ஏற்பாட்டில் அடிக்கடி பயன்படுத்தப் படுகிறது (மத்தேயு 7:13; பிலிப்பியர் 1:28; 3:19; எபிரேயர் 10:39; 2 பேதுரு 3:7).

17ம் அதிகாரத்தின் பல விஷயங்கள் குறித்து நாம் நிச்சயமற்றவர்களாய் இருக்கலாம், ஆனால் பின்வருவது குறித்து நாம் நிச்சயமானவர்களாய் இருக்க முடியும்: கடைசியில், தேவன் பொல்லாங்கைத் தண்டிப்பார். தாதன், “[மிருகத்தின் தலைகள் பற்றி] நாம் உறுதியான அடையாளத்துவத்தை ஏற்படுத்த போதுமானவற்றை நமக்குக் கூறுவதில்லை. மிருகம் என்ன செய்கிறது என்பதோ அல்லது அதன் வல்லமையோ தூதனின் ஆர்வமாய் இருப்பதில்லை. அது தனது அழிவை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கிறது என்ற உண்மையை வெளிப்படுத்துவதில்தான் அவரது ஆர்வம் உள்ளது. எனவே எல்லாப் பொல்லாங்கும் கடைசியில் அழிந்து போகின்றன”⁴⁶ என்று மோரீஸ் என்பவர் குறிப்பிட்டார்.

நமது அடுத்த பாதத்தில் நாம், ஆட்டுக்குடியானவர் தம்மை எதிர்த்து நிற்பவர்கள்மீது வெற்றி கொள்வதைக் காண்போம் (வசனம் 14). மிருகமும் அதைப் பின்பற்றியவர்களும் மகா பாபிலோன் மீது திரும்புவதை நாம் காண்போம்: “(அவர்கள்) அந்த வேசியைப் பகைத்து, அவளைப் பாழும் நிர்வாணமுமாக்கி, அவனுடைய மாம்சத்தைப் பட்சித்து, அவனை நெருப்பினால் சுட்டெரித்துப் போடுவார்கள்” (வசனம் 16). இந்த அதிகாரம் இந்தக் கருத்தைப் பற்றியதாகவே உள்ளது. சோலையின் கண்ணோட்டத்தை நாம் இழந்து விடுமளவுக்கு, தனித்தனி மரங்களை அடையாளப்படுத்த முயற்சிப்பதில் நாம் அதிகப் பிரயாசத்தைச் செலவிடாதிருப்போமாக.

முடிவுரை

நமது இரட்சிப்புக்கு மிகவும் அவசியமான சத்தியங்களே வேத வசனங்களில் மிகவும் தெளிவாக உள்ளன என்று கூறப்பட்டுள்ளது. நீங்கள் 17ம் அதிகாரத்தில் 10முதல் 13வரையில் உள்ள வசனங்களின் சிக்கல்களுக்கு விடைகாணும் முயற்சியில் இருந்து, மதிநுட்ப அளவில் திருப்தியைப் பெற்றிருக்கலாம் (அல்லது பெறாதிருக்கலாம்), ஆனால் இவ்வசனங்கள் உங்கள் இரட்சிப்பிற்கு அதிகாரங்களைச் செய்கின்றனவா என்பதில் நான் சந்தேகம் கொண்டிருக்கின்றேன். ஏழு (அல்லது எட்டா?) தலைகளை அடையாளப்படுத்தாமலேயே நீங்கள் பரலோகத்திற்குச் செல்ல முடியும், ஆனால் பின்வரும் தெளிவான கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படியாமல் நீங்கள்

பரலோகத்திற்குச் செல்ல முடியாது:

நீங்கள் உங்கள் முழு இருக்யத்தோடும் இயேசுவில் விசுவாசம் கொள்ள வேண்டும் (யோவான் 3:16; 8:24).

நீங்கள் உங்கள் பாவங்களில் இருந்து மனந்திரும்பி, ஆண்டவரிடத் திற்குத் திரும்ப வேண்டும் (ஹுக்கா 13:3; நடபடிகள் 17:30).

நீங்கள் இயேசுவில் கொண்டுள்ள உங்கள் விசுவாசத்தை அறிக்கையிட்டு, உங்கள் வாழ்வை அவருக்கென்று ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டும் (மத்தேயு 10:32; ரோமர் 10:9, 10).

நீங்கள் உங்கள் பாவ மன்னிப்புக்கென்று இயேசுவுக்குள் ஞானஸ்நானம் (முழுக்காட்டப்படுதல்) பெற வேண்டும் (மாற்கு 16:16; நடபடிகள் 2:38; கலாத்தியர் 3:26, 27).

பின்பு நீங்கள் ஏற்படுத்திய உறுதிப்பாட்டிற்கு இணங்க வாழ வேண்டும் (ஹுக்கா 9:62; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 2:10).

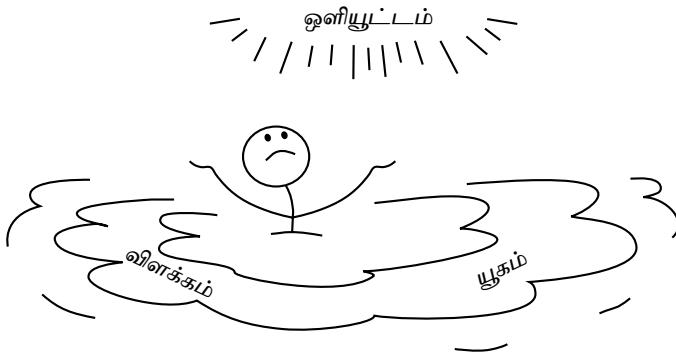
மார்க் ட்வைன் என்பவர் ஒருமுறை, வேதாகமத்தில் தாம் புரிந்து கொள்ளாதவையல்ல; ஆனால் தாம் புரிந்து கொண்டவையே தம்மைக் கவலைப்படுத்துவதாகக் கூறினார். நீங்கள் ஒரு கிறிஸ்தவராவது எப்படி, கிறிஸ்தவ வாழ்க்கையை வாழ்வது எப்படி, மற்றும் நீங்கள் மரிக்கும்போது பரலோகத்திற்குச் செல்வது எப்படி என்பவற்றைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். நீங்கள் செய்யும்படிக்குக் கர்த்தர் விரும்புபவற்றை நீங்கள் செய்யாதிருந்தால், அதுவே உங்கள் அக்கறைக்குரியதாக இருக்க வேண்டும்.

மாதத்தில் இருமுறை ஐட்சோனியாவில் உள்ள சபைக்குமுத்தின் உறுப்பினர்கள் அனைவரும், உள்ளூரில் இருக்கும் சிறு மருத்துவமனையொன்றிற்குச் சென்று அங்கு ஞாயிற்றுக்கிழமை ஆராதனையை நடத்துகின்றோம். அங்குள்ள ஒரு இனிய சகோதரி தனது சொந்தப் பெயர், பழங்கால ஆட்சியாளர்கள் பெயர் - அவர்கள் அமெரிக்காவிலோ அல்லது ரோமாபுரியிலோ எங்கு ஆண்டிருந்தாலும் அவர்கள் பெயர் - ஆகியவற்றை அறியாதிருந்தார், ஆனால் அந்த சகோதரி, இயேசுவின் பெயரை அறிந்திருந்தார், அவருக்கு தன் வாழ்வைப் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே அர்ப்பணித்திருந்தார். இதையே நீங்கள் அறியவேண்டும். இதையே நீங்கள் செய்ய வேண்டும்.⁴⁷

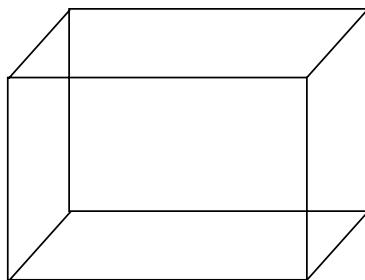

போதகர்கள் மற்றும் பிரசங்கியார்கள் ஆகியோருக்கான குறிப்புகள்

நான் இந்தப் பாடத்தை எழுதிக்கொண்டிருந்தபோது, இந்தப் பாடத்தின் அறிமுகப்பகுதியில் பயன்படுத்தப்படக்கூடிய ஒரு சிறிய கேலிச்சித்திரம் ஒன்று என் சிந்தையில் தோன்றியது: குச்சி-உருவ மனிதன் ஒருவன் “விளக்கம்” மற்றும் “யூகம்” என்ற குட்டையில் மூழ்கியநிலையில், “ஓளியூட்டம்” என்பதை மேலே கண்ணோக்குகின்றான்.

ஒரு ஒளி மாயத் தோற்றுத்தை - முதலில் ஒன்றாகவும் பின்பு மாறுபட்ட வேறான்றாகவும் தோற்றும் தருவதை - இந்தப் பாடத்தின் கருத்துக்களில் ஒன்றுடன் தொடர்புடைய வகையில் பயன்படுத்த முடியும். இதற்கு பல தோற்றங்கள் கிடைக்கின்றன. இங்கு பொதுவான ஒரு தோற்றும் தரப்பட்டுள்ளது.

இந்தப் பெட்டியின் முன்பக்கத் திறப்பு எது?

குறிப்புகள்

¹William Barclay, *The Revelation of John*, vol. 2, rev. ed., The Daily Study Bible Series (Philadelphia: Westminster Press, 1976), 134. ²Homer Hailey, *Revelation: An Introduction and Commentary* (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1979), 349. ³Henry B. Swete, *The Apocalypse of St. John* (Cambridge: MacMillan Co., 1908; reprint, Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., n.d.), 220. ⁴Edward A. McDowell, *The Meaning and Message of the Book of Revelation* (Nashville: Broadman Press, 1951), 169. ⁵கணனி நிபுணர் ஒருவர், கணனியானது ஒரு குறிப்பிட்ட வகையில் செயல்படுவது அல்லது செயல்படாதது ஏன் என்று, என்னிடத்தில் விளக்க முயற்சி செய்த விவரிப்பு ஒன்று என் சிந்தைக்கு வருகிறது. கணனிகளைப் பற்றி நான் சிறிதளவே அறிந்துள்ளதால்,

அவர்களின் விளக்கங்கள் என்னை ஒளியுட்டவில்லை. “அந்தப் பெண் அதைவிட அதிகமானவற்றைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினாள் என்றும் நாம் கூறினோம். (முந்தியபாதத்தைக் காணவும்).” மூலவசனத்தில் நேரடியான அர்த்தத்தில், “I wondered with great wonder” அல்லது “I was amazed with great amazement” என்றோ உள்ளது. வலியுறுத்தத்தைக் கொடுப்பதற்காகவே “wonder” என்ற சொற்றொடர் திரும்பத் திரும்பக் கூறப்பட்டது. இன்றைய நாட்களில் நாம், “I was flabbergasted!” என்று கூறலாம். KJV வேதாகமத்தில் “admiration” என்றார்களது, இந்த வார்த்தையின் அர்த்தம் மாறியுள்ளது. யோவான் அந்தப் பெண்ணை, இன்றைய நாட்களில் நாம் “admire” என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்தும் வகையில் பாராட்டவில்லை. NKJV வேதாகமத்தில் “I marveled with great amazement” என்றார்களது, “நான் முதன்முதலாக நியூயார்க் நகரத்திற்குச் சென்றபோது, ஆஸ்திரேலியாவில் உள்ள சிட்டி நகரத்தின் கீழ்ப்பகுதியை முதன் முதலாகக் கண்டபோது, ஆச்சரியத்தால் மூழ்கடிக்கப்பட்டிருந்ததை நினைத்துப் பார்க்கின்றேன். யோவான் மற்ற காரணங்களுக்காக ஆச்சரியப்பட்டிருக்கலாம்.” “இருக்கியம்” என்பது முன்பு புரியப்பட்டிராது, ஆனால் இப்போது வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ள சத்தியத்தைக் குறிப்பிடுகிறது.¹⁰ (வசனங்கள் 8 மற்றும் 11ல் உள்ள) “இராமற்போனது” அல்லது “இராதது” என்ற சொற்றொடர், யோவான் இதை எழுதிய காலத்தில் அந்த மிருகம் இருந்திருக்கவில்லை என்று சுட்டிக்காட்டுவதாக எடுத்துக்கொள்கின்றனர். இதற்கு நேர்மாறானதற்கான சாட்சியத்தின் வெளிச்சத்தில் இது சாத்தியமற்றதாகப் படுகிறது; 13ம் அதிகாரத்தில் மிருகத்தைப் பற்றிய கலந்துரையாடல், மிருகத்தின்மீது அந்தப் பெண் அமர்ந்திருந்தாள் என்ற உண்மை, மற்றும் மிருகமானது இன்னமும் இருந்த ஒரு தலையைக் கொண்டிருந்தது என்ற உண்மை (வசனங்கள் 9, 10). “இராமற்போனது” என்ற சொற்றொடரில் ஏதேனும் விசேஷித்த முக்கிய குறிப்பு இணைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்றால் அது உபத்திரவும் இருந்தபோதும் ஓய்வில்லாமல் சுற்று சுருக்கமான காலத்திற்கு யோவான் எழுதிக்கொண்டிருந்தார் என்பதாகவே இருக்கும். இதுவே இச்சொற்றொடரின் அர்த்தமாக இருக்கும் என்றால், உபத்திரவும் முடிந்திருக்கவில்லை, மிகமோசமானவைகள் இன்னமும் வரவேண்டியிருந்தன என்று கிறிஸ்தவர்கள் அறிய வேண்டும் என்று யோவான் விரும்பியிருந்தார் என்றாகிறது.

¹¹“பாதாளக்குழி” என்பது பொல்லாத ஆவிகளின் இருப்பிடத்தைக் குறிப்பிடுவதற்காக வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இது நரகத்தைக் (Gk: gehenna) குறிப்பிடுவதில்லை. ¹²“உலகத்தோற்றுமுதல்” என்ற சொற்றொடரானது தேவனுடைய நித்திய நோக்கத்தை வலியுறுத்துகிறது; இது தனிப்பட்ட நபர் முன் குறிக்கப்பட்டிருத்தல் என்பதையோ அல்லது விசுவாச விலக்கம் சாத்தியமல்ல என்பதையோ போதிப்பதில்லை. (இந்தப் புத்தகத்தின் முற்பகுதியில் காணப்படும், “காணுங்கள், கவனியுங்கள், மற்றும் கற்றுக்கொள்ளுங்கள்” என்ற பாடத்தில் 13:8க்கான குறிப்புகளைக் காணவும்.) ஒருவருடைய பெயரானது ஜீவ புத்தகத்தில் இருந்து கிறுக்கிப் போடப்படும் சாத்தியக்கூற்றை ஆண்டவர் ஏற்கனவே மறைமுகமாய் உணர்த்தியிருந்தார் (3:5). G. B. கேயர்டு என்பவர், “முன்குறிக்கப்படுதலும் சயாதீனமான சித்தமும் ஒன்றுக்கொன்று எப்படி தொடர்புகொண்டுள்ளன என்று காணபிக்கக் கவனமாய்த் தகுதிப்படுத்தப்பட்ட கூற்றுகள் இருக்கவேண்டும் என்பது பற்றி யோவான் ஆர்வம் கொண்டிருக்கவில்லை; (அவர்) தகுதிகள் எதுவுமின்றி இரண்டு நம்பிக்கை களை அருகருகே வைத்து, அவைகளில் ஒன்று மற்றொன்றைத் தகுதிப்படுத்தும்படி அனுமதித்தார்” என்று கருத்துக் தெரிவித்தார் (A Commentary on the Revelation of St. John the Divine [London: Adam & Charles Black, 1966], 168). ¹³“ஜீவ புஸ்தகம்” என்பது

பற்றிப் பிந்திய புத்தகம் ஒன்றிலும், 20:12, 15 தொடர்பாகக் கலந்துரையாடப்படும்.

¹⁴“பூமியின் குடிகள்” என்பது அவிசவாசிகளான, கிறிஸ்தவர்களைக் குறிக்கிறது. அவர்களின் பெயர்கள் ஜீவ புத்தகத்தில் எழுதப்பட்டிராது என்று வலியுறுத்தும் இவ்வசனப்பகுதியின் அர்த்தம் தெளிவானதாக உள்ளது.¹⁵இந்தப் புத்தகத்தின் முன்பகுதியில் உள்ள “காணுங்கள், கவனியுங்கள், மற்றும் கற்றுக்கொள்ளுங்கள்” என்ற பாடத்தில் காணவும்.¹⁶“The wings” என்பது திரைக்கு அப்பால் மேடையின் இரு பக்கங்களிலும் உள்ள மேடையில் இருந்து கீழ்க்கண்ட பகுதியை குறிக்கும் நாடகத்துவ சொற்றொடர்ராக உள்ளது.¹⁷முன்னதாக, மிருகமானது “பாதாளக்குழியில் இருந்து ஏறிவந்த மிருகம்” என்று விவரிக்கப்பட்டது (11:7). மூலவசனத்தில் “வருகிற” என்பது நிகழ்கால விணைச் சொல்லில் உள்ளது. இது மிருகமானது தொடர்ந்து பாதாளக்குழியில் இருந்து ஏறி வருகிறது என்று சுட்டிக்காண்டிக்கிறது.¹⁸யோவான் அந்தப் புராணத்தைப் பயன்படுத்தியிருந்தாலும் இல்லையென்றாலும், எவ்வகையிலும் அவர் அதை நம்பினார் என்று இது குறிப்பிடுவதில்லை என்பதை நான் மீண்டும் வலியுறுத்த என்னை அனுமதியுங்கள்.¹⁹James M. Efird, *Revelation for Today* (Nashville: Abingdon Press, 1989), 103.

²⁰அழியப்போகிற மிருகம் பற்றி விபரங்கள் 19ம் அதிகாரத்தின் முடிவுப்பகுதிக்கு அருகில் தரப்படும்.

²¹“மனம் என்பது உணர்ந்தறிதல் மற்றும் புரிந்துகொள்ளுதல் என்ற தறைகளால் ஆனதாக உள்ளது, இவை ஞானத்துடன் (விஷயங்களின் கீழ் இருக்கும் அர்த்தங்களைக் கண்டுபிடிக்கும் திறமையுடன்) ஒன்றிணைக்கப்படும்போது, யோவானின் வெளிப்படுத்தலுக்கான உட்கண்ணோட்டத்தை அளிக்கிறது” (Hailey, 350).²²Robert Mounce, *The Book of Revelation*, The New International Commentary on the New Testament Series (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1977), 314. ²³Henry Alford, *Alford's Greek Testament: An Exegetical and Critical Commentary*, vol. 4 [London: Rivingtons, 1868; reprint, Grand Rapids, Mich.: Guardian Press, 1976], 710. ²⁴George Eldon Ladd, *A Commentary on the Revelation of John* (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1972), 228. ²⁵J. W. Roberts, *The Revelation to John (The Apocalypse)*, The Living Word Commentary Series (Austin, Tex.: Sweet Publishing Co., 1974), 141. ²⁶Michael Wilcock, *I Saw Heaven Opened: The Message of Revelation*, The Bible Speaks Today Series (Downers Grove, Ill.: InterVarsity Press, 1975), 164. ²⁷சிலர் இவ்விடத்தில் (நேபுகாத்நேச்சாரின் “புதிய பாபிலோன்” என்பதற்கு எதிர்ப்பாயிருக்கும் வகையில்) “பழைய பாபிலோன்” என்பதைப் பதிலியாகப் பயன்படுத்தினர்.²⁸ஆயிரம் ஆண்டு முன்னரசாட்சிக் கொள்கைக்காரர்கள் “புத்துயிர்ப்பிக்கப்பட்ட ரோமப் பேரரசு” என்ற (அல்லது அதைப்போன்ற ஒரு) சொற்றொடரை அடிக்கடி பயன்படுத்துகின்றனர், இது எதிர்காலத்தில் நிலவு இருக்கிறது என்ற வேதாகமத்தில் போதிக்கப்படாத ஒரு கருத்தை அவர்கள் போதிக்கின்றனர்.²⁹ஏழாவது மற்றும் எட்டாவது பேரரசுகளை அடையாளப்படுத்துவதற்கான முயற்சியானது, தானியேல் 2:44ல் தேவனுடைய இராஜ்யம் நிலைநாட்டப்பட்ட பின்பு (இது கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பின்பு வந்த முதல் பெந்தெகாஸ்தே நாளன்று நடைபெற்றது), உலகளாவிய வகையில் மனித இராஜ்யம் எதுவும் இராது என்று சுட்டிக்காண்டிக்கப்பட்டிருக்கும் உண்மை இருந்தபோதிலும், உலகளாவிய இன்னொரு இராஜ்யத்தை எதிர்பார்த்தலை விளைவிக்கிறது என்பது இதன் இன்னொரு பலவீனமாக உள்ளது.³⁰“ராஜாக்கள்” (வசனம் 10) என்ற சொற்றொடர் ரோமப்பேரரசர்களுக்கு ஒரு பொதுவான பட்டப்பெயராக இருந்தது (உதாரணமாக, 1 பேதுரு 2:17ஐக் காணவும்).

³¹ஐநியல் சொர் (யூவிய இராயன்) என்பவன் உண்மையிலேயே ஒரு

பேரரசனாக இருந்தானா இல்லையா என்பது பற்றிக் கல்வியாளர்கள் விவாதம் செய்கின்றனர்.³² பழங்கால எழுத்தாளர்கள் சிலர், இவர்களை உண்மையான பேரரசர்கள் என்றே பட்டியலிட்டனர்; மற்றவர்கள் இவர்களை சட்டத்திற்குப் புறம்பான முறையில் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுபவர்கள் மற்றும் நடிப்பாளர்கள் என்று கருதினர்.³³ வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தின் இந்தப் பாகமானது வெஸ்பாசியன் காலத்தில் எழுதப்பட்டு, டொமீவியனின் நாட்களில் இருந்த புத்தகத்துடன் இணைக்கப்பட்டது என்று - இந்தக் கற்பிதக்கொள்கைக்கு ஆதாரம் எதுவும் இல்லாத நிலையிலும் இவ்வாறு - சில எழுத்தாளர்கள் உறுதிப்படுத்தி அதன்மூலம் இப்பிரச்சனையைத் தீர்த்துவைக்க முயற்சி செய்கின்றனர். மற்ற சிலர், வெஸ்பாசியன் என்பவன் இந்தப் பட்டியலில் 6-வதாக இராதவாறு இந்தப் பட்டியலை வேறொரு இடத்தில் இருந்து கொடங்குகின்றனர், ஆனால் இது தான் தீர்த்து வைப்பதைக் காட்டிலும் அதிகமான பிரச்சனைகளை உண்டாக்குகிறது. சிலர், வெஸ்பாசியனின் நாட்களில் வெளிப்படுத்தின விசேஷம் முழுவதும் எழுதப்பட்டது என்று நம்புகின்றனர் என்பது உண்மையே; ஆனால் இந்தப் பாடத்தில் விளக்கப்பட்டபடி, அதுவும்கூட பிரச்சனைகளை உண்டாக்குகிறது.³⁴ Mounce, 315.

³⁵ இந்தத் தலைகளை, அரசாங்கத்தின் பல்வேறு வடிவமைப்புகள்/துறைகள் என்று பெயரிடுதல் என்பது இன்னொரு அணுகுமுறையாக உள்ளது.³⁶ “இரு மணி” என்பது சார்பளையில் விரைவில் கடந்து விடுகிறதான் குறுகிய காலத்தைக் குறிக்கிறது. இந்தச் சொற்றொடர் 18ம் அதிகாரத்தில் மூன்று முறை காணப்படும்.³⁷ 12ம் வசனத்தை தானியேல் 7:7, 20, 24 உடன் ஒப்பிடவும்.³⁸ விஷயம் இதுவாக இருக்கும் என்றால், இவர்கள் ரோமப்பேரரசில் இருந்த மாகாண அதிபதிகளும் அரசர்களுமாய் இருந்திருப்பார்கள்.³⁹ இவர்களின் செல்வாக்கு ரோமாபுரிக்கு அளிக்கப்பட்டிருந்து என்ற உண்மையைப் பற்றி, 17ம் வசனத்தில் காணவும். “கிறிஸ்தவர்களுக்கு உபத்திரவும் கொடுத்தலில் உள்ளூர் ஆட்சியாளர்கள் மற்றும் அலுவலர்களின் பணிப்பொறுப்பு” என்று ஒரு எழுத்தாளர் குறிப்பிட்டார் (Roberts, 143).⁴⁰ சிலர் இந்த வசனங்களை “நீரோ ரெடிவிலான்” புராணத்துடன் பிளைத்து, பத்து இராஜாக்களை பார்த்திய சாத்ராப்களாக (ஆட்சியாளர்களாக) அடையாளப்படுத்துகின்றனர். வசனமானது “இவர்கள் இன்னும் இராஜ்யம் பெறவில்லை” என்று குறுவதால், இவர்கள் எதிர்காலத்தில் வரவிருக்கும், கிறிஸ்துவத்தின்மீது வெறுப்புணர்வள் பெயர் தெரியாத ஆட்சியாளர்களாய் இருப்பார்கள் (இவ்விதமாக இவர்கள் தங்கள் வல்லமையையும் அதிகாரத்தையும் மிருகத்திற்குக் கொடுப்பார்கள்) என்று சிலர் நம்புகின்றனர். இருப்பினும், யோவானின் நாட்களில் இருந்த அடிப்படையான விளக்கத்தைக் காத்துக் கொள்ளுதலே மேன்மையானதாகக் காணப்படுகிறது.

⁴¹ சிலர் “பத்து” என்ற எண்ணை நேரடியான அர்த்தத்தில் எடுத்துக் கொள்கின்றனர். பத்து என்பது முன்னதாகப் பட்டியலிடப்பட்ட ஏழு பேரரசர்களையும், அத்துடன் இன்னும் மூவரையும் (ஒரு வேளை இவர்கள் கி.பி. 68-69ல் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றிய மூவராயிருக்கலாம்) குறிக்கிறது என்று - பத்து ராஜாக்கள் தங்கள் சொந்தமாக அதிகாரம் இல்லாமலிருந்தனர் என்ற உண்மையை இந்த வசனப்பகுதிக் கூறினாலும்கூட - அவர்கள் நீண்கின்றனர்.⁴² Mounce, 317. ஆயிரம் ஆண்டு முன்னரசாட்சிக் கொள்கைக்காரர்கள், இவ்வசனத்தை நேரடி அர்த்தமாக உரிமைகோரிக்கொண்டு, எதிர்காலத்தில் “பத்து இராஜாக்களின் கூட்டு ஆட்சி” என்பது பற்றிப் பேசுகின்றனர். சிலவேளைகளில் இவர்கள், ஐரோப்பியப் பொதுச் சந்தையைப் பற்றி குறிப்புகளை ஏற்படுத்துகின்றனர். இந்த விளக்கமானது இவ்வசனப்பகுதியை புத்திக்கூர்மையற்றதாக்குவதோடு, முதல் நூற்றாண்டு வாசகர்களுக்கு ஆறுதல் தருவதை விட்டெடாழிக்கிறது.⁴³ Leon Morris, *Revelation*, rev. ed., The Tyndale New Testament Commentaries (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans

Publishing Co., 1987), 204. ⁴⁴Mounce, 315. ⁴⁵Hailey, 350. ⁴⁶Morris, 205. ⁴⁷நீங்கள் இந்த பாடத்தை ஒரு பிரசங்கமாகப் பயன்படுத்தினால், உங்கள் உரையைக் கேட்பவர்கள் கூடிய விரைவில் கர்த்தருக்குக் கீழ்ப்படியும்படி உற்சாகப்படுத்துங்கள்.

மறுகண்ணோட்டம் மற்றும் கலந்துரையாடல் ஆகியவற்றிற்கான கேள்விகள்

1. 17:1ல் காணப்படும் ஆய்வுக்கருத்துக் கூற்றை மறுகண்ணோட்ட மிட்டுக் கலந்துரையாடவும்.
2. மகாவேசியைக்குறித்து யோவான் வியப்படைந்தது ஏன் என்பது பற்றி நீங்கள் நினைப்பது என்ன?
3. அந்தப் பெண்ணைப் பார்த்து யோவான் வியப்படைந்த பின்பு, தூதன் அந்தப் பெண்ணைப் பற்றியும், அந்த மிருகத்தைப் பற்றியும் கலந்துரையாடியது ஏன் என்பது பற்றி நீங்கள் நினைப்பது என்ன? தூதன் முதலில் மிருகத்தைப் பற்றிக் கலந்துரையாடியது ஏன் என்பது பற்றி நீங்கள் நினைப்பது என்ன?
4. “இருந்தது, இப்போது இல்லை, இனி வருவதாயிருக்கிறது” என்ற சொற்றொடருக்குச் சாத்தியமான அர்த்தங்கள் யாவை?
5. 17:8ல் மிருகத்தை விவரிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள வார்த்தைகளை, 1:4ல் ஆண்டவரை விவரிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள வார்த்தைகளுடன் ஒப்பிடவும். இந்த விவரிப்புச் சொற்றொடர்கள் எப்படி ஒன்றுபோல் உள்ளன? இவைகள் எப்படி வேறுபடுகின்றன?
6. பெண்ணானவள் ஏழு மலைகளின்மீது அமர்ந்திருந்தாள் என்பதற்குச் சாத்தியமான அர்த்தம் என்ன?
7. 10ம் வசனத்தை பேரரசர்களைக் குறிப்பதாக்குதலின் சில பலங்களும் பலவீணங்களும் என்ன?
8. 10ம் வசனத்தை பேரரசர்களைக் குறிப்பதாக்க முயற்சி செய்தலின் சில பலங்களும் பலவீணங்களும் என்ன?
9. பத்து அரசர்கள் பற்றிய சாத்தியக்கூறுள்ள சில அர்த்தங்கள் யாவை?
10. “ஏழு” என்ற எண்ணின் அடையாளத்துவ முக்கியத்துவம் என்ன? 10ம் வசனத்தில் உள்ள “ஏழு” என்ற எண்ணை, எண்ணியல் ரீதியாக இன்றி, அடையாளத்துவமாகப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்றால், அவ்வசனம் எதைப் போதிப்பதாக இருக்கலாம்?
11. 17ம் அதிகாரத்தில் இருந்து நாம் கற்றுக்கொள்ளக்கூடிய பாடங்கள் யாவை? இந்தப் பகுதியைப் பற்றி எடுத்துரைப்பில் நாம் படித்த முதன்மையான செய்தி என்ன?
12. 10முதல் 13வரையுள்ள வசனங்களின் தெளிவற்ற நிலையை நாம் விடுவிக்க இயலாதிருந்தால், இது நமது இரட்சிப்பை எவ்வகையில் பாதிக்கும்? நமது இரட்சிப்பை (உண்மையிலேயே) பாதிப்பது எது?